

ствие-то на Іерусалимскій-тъ патріархъ, когато сиречь са разискваше върху той предмѣтъ; слѣдъ разисканіе-то обаче никой нѣма право да дрънка тая двугласна струна. Слѣдователно като не приемамъ мнѣніе-то на нѣгово боголюбіе опровергавамъ онова негово подразумѣніе че ушъ азъ съмъ искалъ да потуля истина-та по една деликатеція къмъ негово блаженство Іерусалимскаго патріарха. На противъ азъ увѣрявамъ че, като гледахъ да си изпълня священна-та длѣжность, споредъ церковна-та полза, която полагамъ по-горѣ отъ всяка друга своекорыстна мысль, изразихъ съ искренность убѣжденіе-то си което имахъ за блаженнѣйшый-тъ патріархъ Іерусалимскій. Между тѣмъ не одобрявамъ нито друго-то мнѣніе на негово боголюбіе Врачанскаго епископа, който смѣло предложи че трѣбало да са иска отъ блаженнѣйшый-тъ патріархъ Іерусалимскій, щото той послѣдний да са истълкува за вѣроисповѣдни-тъ си убѣжденія; защото никой отъ присѣтствующи-тъ не може да са съмнѣва за доказано-то отъ сичкы благочестіе на негово блаженство.»

— Благоговѣннѣйшый-тъ архимандритъ Германъ:

» Двѣ думы само ще приложа; опровергавамъ и азъ слова-та на боголюбивѣйшый-тъ епископъ Врачанскій. Мысля че ще са задоволи святый-тъ великій Соборъ отъ официално-то прочитаніе на писмо-то на Іерусалимска-та Церква; и за това тя като нѣма никое съмнѣніе върху мысли-тъ на нѣгово блаженство, ще приеме само това предложеніе, щото да благоволи всесвятѣйшый-тъ вселенскій патріархъ да отговори на нѣгово блаженство.»

— Преосвященнѣйшый-тъ митрополитъ Бератскій:

» Приемаме сичко което каза съ достопохвална разумность преосвященный-тъ митрополитъ Дерконскій, и му,